

ת"פ 52796/01/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד אנגדאו אבבה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 52796-01-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבבה(עציר)
ת"פ 62512-06-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבבה(עציר)

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

אנגדאו אבבה (עציר)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם, יליד 1984, הורשע על פי הודאתו, בשורת העבירות שלהלן, בתיקים שאוחד הדיון בהם: איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); הפרעה לשוטר, שתי עבירות לפי סעיף 275 לחוק; העלבת עובד הציבור, לפי סעיף 288 לחוק; התנהגות פסולה במקום ציבורי, לפי סעיף 216 לחוק; החזקה ושימוש, לפי סעיף 7ג) סיפא, לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973.

על פי תיאור העובדות בת.פ 52796-01-15 (להלן: התיק הראשון), ביום 4.7.14, נערכה מסיבת יום הולדת לאחותו של הנאשם, והוא שתה לשכרה והתפרע עד שהוזעקה נידת למקום. הנאשם קילל את השוטרים באמרו "יא הומו מזדיין אתה חושב שאני סופר אתכם אני אראה לך מה אני מסוגל לעשות". בהמשך, הובא הנאשם לתחנה ושם נתפס על גופו סם מסוג חשיש במשקל 0.6 גר' נטו.

על פי תיאור העובדות בת.פ 62512-06-15 (להלן: התיק השני), ביום 26.6.15, הגיע הנאשם לבית אמו כשהוא שתוי והחל מתווכח עם הנוכחים. אחיו ביקש ממנו כי יפסיק ובתגובה איים עליו הנאשם "מה אתה מזיין את המוח, יא זונה, אני לא סופר אותך, עוד מילה אני מביא לך מכות". אחיו השני ביקש שיירגע והנאשם איים עליו בכך שהתקרב אליו בצורה מאיימת. כשנעמדה אמו של הנאשם בין השניים, הזיז הנאשם את ידה, ואמר "תעשו משהו עכשיו אחרת יהיה מאוחר... אני רואה שאיחדתם כוחות, אם תתקרבו לאזור שלי, אני לא יודע מה אני אעשה". בהמשך, הגיעה שוטרת למקום והנאשם איים עליה "האשכנזים האלה, הורסים הכל, מי את בכלל שתקחי אותי לתחנה ולמעצר, אני אמצא אותך בלי מדים ואני אראה לך מה זה". בניידת המשיך הנאשם לאיים "אני ייצא מהכלא ויראה אותך את לא מבינה מה אני יעשה

לך, כמו שהערבים עושים לכם פיגוע, ככה.. יש לך מזל שאת עם מדים, לא פלא שהערבים שונאים אתכם, נשבע לך יבוא יום וגם אני יתפוצץ. רק בגלל שאני אתיפי אתם מתנהגים אלי ככה". כשהובא הנאשם לתחנה המשיך בהשתוללות וגידופים, תוך שהשווה את השוטרים לנאצים ואמר שמגיע להם מה שעשה היטלר בשואה.

הנאשם בחר להודות בעובדות, בעיצומה של שמיעת ההוכחות.

ב"כ התביעה טענה לחומרת עברו הפלילי של הנאשם, שהורשע פעמים רבות בעבירות אלימות, וכן תלויים נגדו 3 מאסרים על תנאי שכולם בני הפעלה בעניינו. בעניין התיק הראשון, עמדת התביעה היא שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לבין 10 חודשי מאסר, והעונש המתאים הוא לכל הפחות 4 חודשי מאסר. בעניין התיק השני, עמדת התביעה היא כי המתחם נע בין מספר חודשי מאסר, לבין 18 חודשי מאסר, ויש להטיל על הנאשם עונש מתאים של 10 חודשי מאסר בפועל. התביעה הפנתה להלכה הפסוקה לפיה הכלל הוא שיש להפעיל מאסרים על תנאי במצטבר זה לזה. כמו כן, עתרה להטלת קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לראות את העבירות של הנאשם לרקע קשיים גדולים של משפחתו, בקליטה בארץ. הנאשם הוצא מביתו בגיל צעיר, למסגרת חוץ ביתית, גויס לצבא בניסיון לשמור על אורח חיים נורמטיבי, אך שוחרר מוקדם בשל קשיים כלכליים. הנאשם חש אחריות לקשיי משפחתו, והבריחה מכך היתה על ידי שתיית אלכוהול, אך הנאשם לא התדרדר לעבריינות, וכל העבירות קשורות לעימותים עם משפחתו. לצד העימותים, הנאשם עבד עד למעצרו, באופן סדיר. עוד הפנתה ליחסים המורכבים של הנאשם עם אמו, שאף העידה במשפט, והיא קרועה בין אהבתה אליו לבין כעסיה. למעשה, הנאשם מבין כי התנהגותו גורמת לכעסים במשפחתו, וכולם נפגעים מכך. הנאשם עצור כבר מיוני 2015, כיוון שלא היתה חלופת מעצר, מחוץ לבית אמו. כיום הוא משתתף במדרשה במסגרת שב"ס, ושם מטופלת גם בעיית השתייה שלו. עתירת הנאשם היא לכך שבית המשפט יורה על הפעלת התנאים בחופף.

הנאשם בדברו האחרון הדגיש את מאמציו והשתתפותו במדרשה, כאמור.

מתחם העונש ההולם

הנאשם ביצע עבירות, הן כלפי בני משפחתו הקרובים אליו מכל, והן כלפי שוטרים שהוזעקו לטפל בהתנהגותו הפרועה, בכל אחד מן האירועים.

כבר נכתב רבות אודות חומרתה של אלימות כלפי בני המשפחה, ואין צורך להרחיב בעניין זה. בית המשפט העליון חזר שוב ושוב על חשיבות תחושת הביטחון של הפרט בחוג משפחתו. בעניינו, הנאשם לא נהג באלימות פיזית, אך איים על שני אחיו ועל אמו, באופן שהיה בו כדי לפגוע בתחושת הביטחון שלהם.

ברע"פ 182/13 משה נ' מד"י (נבו מיום: 21.1.13), המביא מדברי קודמיו, בע"פ 6758-07 פלוני נ' מד"י, (נבו מיום:

11.10.07), אמר בית המשפט העליון:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה"

דברים אלה, נאמרו פעמים רבות בהקשר של איומים כלפי בת/בן הזוג, אך ניתן להקיש מהם אף ליחסי אחים.

מן הראיות עלה כי הנאשם הטיל אימה על בני משפחתו, כשהגיע שתוי, עורר מהומה, וסירב להירגע. באירוע הראשון, אף נתפסו על גופו סמים. באירוע השני, הנאשם איים על בני המשפחה, כל אחד בתורו, איומים משמעותיים יותר, ובצר להם, נאלצו להזעיק את המשטרה. לאחר מכן, איים באופן חמור על השוטרת.

הנאשם לא נרתע גם מלאיים על אוכפי החוק, להפריע להם ולהעליב אותם, במילים בוטות וחמורות. בין השאר כינה אותם באירוע השני, נאצים.

בע"פ 1361/10 מד"י נ' יניב זגורי (2.6.2011), אמר בית המשפט העליון:

ראוי לשלוח מסר חד וברור למנסים לפגוע בעבודתם של אוכפי החוק - כי עבריינותם תיענה בענישה מחמירה ומרתיעה."

כמו כן, עמד בית המשפט העליון על החומרה שבביצוע עבירות אלימות בגילופין(ע"פ 7879/09 מד"י נ' פלוני) (3.8.10):

בנוסף, במקרה דנן, חשוב לחזור להדגיש את הסכנה הרבה הטמונה בשתיית משקאות אלכוהוליים לשוכרה. כפי שראינו לצערנו בלא מעט מקרים האלכוהול מהווה קרקע פורייה לביצוען של עבירות חמורות ביותר... אכן פרשה זו עמוסה באדי אלכוהול והתיק מעורר שוב נושא כאוב, שבית משפט זה נתקל בו, כאמור, לעתים לא רחוקות של ביצוע עבירות תחת השפעת אלכוהול. על כל הרשויות להיאבק בתופעה קשה זו.

ועוד נאמר באותו עניין:

לא אחת אנשים מן היישוב - שהם כאלה על כל פנים עד לאירוע עבירה - משתכרים באופן קשה ומגיעים לכלל עבירות קשות. המשמעות היא הצורך להיאבק במארת האלכוהול, פח יקוש ל'שותים עצמם לפשע', לעתים אף 'שותים עצמם למוות' - שלהם או של אחרים (כגון בהנפת סכין או בנהיגה מופקרת). הממשלה והכנסת נדרשות לכך: הממשלה - בהחלטה מיום 15.11.09 - קיבלה 'תכנית לצמצום הצריכה המופרזת של אלכוהול ולצמצום נזקיו'. על פי התכנית, אמורים להינקט אמצעים שונים, חקיקתיים הסברתיים ומניעתיים. בכנסת ישנן מספר יוזמות חקיקה להגבלת פרסום אלכוהול, להעלאת המיסוי על מוצריו ועוד. הדברים מובאים כאן כדי להעמיד על תחושת הדחיפות שיש בנושא. ואכן, גם על בתי המשפט לתרום תרומתם למאבק זה באלכוהול הגוזל נפשות, וזאת בענישה הפלילית. (ע"פ 10898/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 15.4.2010):

לא פעם הטילו בתי המשפט עונשים מחמירים, על מי שביצעו עבירות כלפי שוטרים, בגילופין (רע"פ 9057/12 מצרי נ' מד"י (4.3.13), או בנסיבות אחרות (עפ"ג 25085-11-15 פקי נ' מד"י (17.1.16)

לנוכח נסיבות האירועים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון, נע בין עונש הצופה פני עתיד, לבין מאסר קצר, ואילו המתחם ההולם בגין האירוע השני, נע בין מאסר קצר, לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

למרות היותו צעיר יחסית, הספיק הנאשם לצבור לחובתו הרשעות מרובות. בשנת 2007, נדון בגין עבירות של תקיפת שוטרים, איומים והעלבת עובד ציבור, והוטל עליו מאסר על תנאי. בשנת 2012, נדון בגין שורת עבירות שכללו איומים, שבל"ר, החזקת סכין, תקיפה, דרישת נכס באיומים, ועוד. הוטלו עליו 14 חודשי מאסר בפועל. בשנת 2013 נדון בגין עבירות של גניבה ודרישה באיומים של רכוש, והוטל עליו מאסר למשך שנה. בשנת 2014 נדון בגין עבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי, והוטל עליו מאסר על תנאי. באותה שנה נדון שוב, בגין עבירות של איומים ותקיפת שוטר, והוטל עליו שוב עונש של מאסר בפועל.

עברו הפלילי המכביד של הנאשם, יישקל לחובתו. מן הגיליון עולה באופן מובהק, כי הנאשם אינו נרתע מלהתעמת עם אוכפי החוק שוב ושוב.

נגד הנאשם תלויים 3 מאסרים על תנאי, בני הפעלה, לפי הפירוט שלהלן:

מת.פ 48868-05-13 - שלושה חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות איומים, וכן חודש אחד מאסר על תנאי בגין עבירות של התנהגות פסולה.

מת.פ 13716-12-12- עשרה חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות של איומים.

אני לוקחת בחשבון את נסיבותיו הקשות של הנאשם, אשר נאלץ לשאת על כתפיו את האחריות למשפחתו מגיל צעיר, ובעקבות זאת, התדרדר לשתיית אלכוהול. בשל הנסיבות, אני רואה לנכון לחרוג מן המקובל ולהימנע מהטלת עונשים כספיים על הנאשם. אני תקווה כי הנאשם ישכיל לקדם את טיפול הגמילה שבו החל, וישקם עצמו כך שלאחר שחרורו, יוכל לחזור לאורח חיים נורמטיבי, כחלק ממשפחתו. על מנת לעודד את הנאשם להמשיך בטיפול במסגרת המדרשה בשב"ס, לא אמצה את הדין עמו.

בנוסף, אקח בחשבון את העובדה שהנאשם שוהה במעצר כבר מאז חודש יוני 2015.

לפי מצוות הדין, ייגזר עונש נפרד, לכל אחד מן האירועים.

אשר על כן, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. בגין האירוע הראשון- חודש אחד מאסר בפועל.

בגין האירוע השני- 5 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא עונשים אלה, במצטבר זה לזה, סה"כ- 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי

מעצרו, מיום 26.6.15 עד היום.

ב. יופעלו המאסרים על תנאי מת.פ 48868-05-13 (למשך 4 חודשים בסה"כ), ומת.פ 13716-12-12 (למשך 10 חודשים), בחופף ובמצטבר זה לזה, ולמאסר שהטלתי, כך שבסה"כ יישא 15 חודשי מאסר בפועל.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות איומים.

ד. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות סמים, או הפרעה לשוטר, או העלבת עובד הציבור.

הסמים יושמדו.

זכות ערעור כדין

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשע"ו, 28 מרץ 2016, בנוכחות הצדדים.